

عنوان مقاله:

پداگوژی و سازاگرایی : بررسی تاثیر پیاژه و ویگوتسکی بر علم و هنر یاددهی - یادگیری

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

شبیم ادیبی سده - کارشناسی ارشد پترولوژی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

حوزه تدریس و فرآیند های یاددهی و یادگیری بطور مداوم و مستمر در حال تغییر ، تحول و توسعه هستند. این تحولات متأثر از پژوهش های متخصصان برجسته در حوزه های مختلف از جمله روان شناسی و جامعه شناسی بوده و الگوهای اثربخشی برای سازماندهی فعالیت های یادگیری ارایه میدهند. مقاله پیش رو با مرور دیدگاه های سازاگرایی روانشناسی پیاژه و سازاگرایی اجتماعی ویگوتسکی به بررسی ارتباط این دیدگاه ها با علم و هنر یادگیری و یاددهی (پداگوژی) پرداخته و روش تدریس سازاگرایی را به دقت مورد ارزیابی قرار میدهد. پژوهش در تکنولوژی آموزشی و روشهای تدریس، گام را از برنامه ریزی آموزشی علمی فراتر نهاده و با تلفیق تجربه گرایی و هنر خلاقیت مبتنی بر علم، بستر لازم برای توسعه و ارتقا کیفیت حرفهای مهارتهای تدریس با استفاده از پداگوژی (علم و هنر یاددهی- یادگیری) و توجه به تکامل و تحول سیستمهای آموزشی را فراهم آورده است. پیاژه و ویگوتسکی پایه گذاران سازاگرایی و سازاگرایی اجتماعی نقش تعیین کننده ای در پژوهش های آموزشی ایفا کرده اند. این تاثیر گذاری در تدوین برنامه های درسی پیرو دیدگاه سازاگرایی اجتماعی در یادگیری مشهود است.

کلمات کلیدی:

پداگوژی، سازاگرایی روان شناسی، سازاگرایی اجتماعی، روش تدریس، پیاژه، ویگوتسکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/824302>

